

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Magni Servi Dei P. Julii Mancinelli Societatis Jesu

Cellesi, Jacopo

Oeniponti, 1677

IV. Extases Corporales.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42734

Hoc ipse totum præviderat triduo ante, & angelus tutelaris hoc ipsi suggesserat imagine illarum tanquam in scenâ ad vivum ipsi objectâ, etsi menses iverant non pauci, quod eam non vidisset. Dum ergo sub noctem 20. Octob. anno 1606. pro ipsis fundit preces, apparet ipsi clarè filiarum altera Dorothea Domini Ferdinandi Pagani conjunx, seque illi commendat simul cum una altera, cujus faciem videre non potuit; creditum est fuisse ejus angelum custodem.

CAPUT IV.

Extases Corporales.

Qui replicatum Patris Julii corpus pluribus locis audiverit, non habebit, opinor, difficultatem credendi illud sæpius in aëra sublimè evehctum, cum illud viribus naturæ magis repugnet, quàm hoc. Tam hæc, quàm illa gratia effectus est divinæ potentæ in signum benevolentæ, & sanctitatis servorum sibi præ aliis carorum, qui etiamnum in hac vita tanquam in totum à terræ facibus avulsi incipiunt certo modo dotibus perfrui Beatorum in cælo cum in corpore, tum in animo. Erat illa cupiditas, quâ flagrabat erga Deum, tanta, ut, quamvis esset senex, & tenuissimis viribus, nec posset se genua flexus inter litandum ad aram, nisi multo cum nisu, & applicatis ad spondam altaris manibus erigere, nihilominus, quando ille divini amoris focus in animo exarsit, subsultaret tamen totum corpus in illo habitu, in quo illum reperiebat, sive esset genu flexus, sive stans pedibus, sive extensis per aërem, sive junctis manibus cum illa agilitate, quâ ignis pulverem nitratum complexus globum plumbeum satis ponderosum celerrimè in longa evibrat, & ejaculatur intervalla. Ita, inquit ille, in præsentia Dei sentit se fervens Dei servus impelli instar vivacissimi cujus-

Magis repugnat naturæ replicari, quàm in aërem elevari.

Amoris vis eum instar pulveris nitrati elevat.

Similitudo
canis venati-
ci, aut in-
fantis ube-
ra quæ rep-
tæ

dam venatici canis, quem copula retardat viso lepore, vel capro. Sicut se infans fasciis constrictus concurrit & jactat, cum ad dulcem suam matrem anhelat, nec linguâ potest suum explicare affectum; nec impeditus conijcere se in sinum, aut stringere pendulus collum matris. Hujusmodi amabiles violentias ipsis viginti annis expertus est Pater Julius, seu vacaret precibus, seu sacris operaretur ad aram, seu cum Deo dulcia misceret colloquia. Et quamvis omni uteretur diligentia, ut sibi temperaret, nihilominus subinde neque tam celeriter, neque tam potenter sibi imperare potuit, quin aliquando impetus abriperet corpus, animæ quò desiderium avolaverat.

Mirabili-
ter certa-
men in ra-
ptu.

Quo tem-
pore Missæ
potissimū
raperetur.

Nobilis eques mirum quantum afflictus redierat Neapolim domum, à quâ aliquot diebus abfuerat. Adiit Patrem Julium solatii gratiâ. Exorsus est cum illo agere de rebus ad spiritum pertinentibus; non duraverat quartam horæ partem, cum tali fervore & impetu cœptus est agi, ut inter gemitus & clamores totum corpus subsiliret in aëra. Nobilis non minus generosus, quam pius, ubi alter quispiam consternatus trepidasset, ipse animosior ex ipsius se tibiis suspendit, nescias, an cum illo iturus in cœlum, an secum illum retenturus in terra. Illud ipsum contigit Neapoli uni ex nostris fratribus, quos Coadjutores vocamus, sexaginta annorum seniculo, qui famularem illi operam navaverat, cum operaretur sacris in sacello Dominæ Principis de Bisignano Anno 1602. Cum namque Pater Julius gratis angendis distineretur, similis eum impetus rapuit in aëra; iste autem accurrens complexus est eum medium, ac tenuit, metu, ne per sacelli fenestram evolaret, aut se quadantenus offenderet. Hi tales raptus sæpè ter quater deinceps inter litandum occurrebant, post consecrationem, cum sacram in altum tolleret hostiam, cum genua flecteret, antequam elevaret calicem; cum diceret illa verba ante communionem; Panem cœlestem accipiam, & post communionem,

munionem, eo ipso in habitu corporis, ac gestu, in quo inveniebatur, subsultando cum eâ violentia, ut circum præsentibus ejus rei ignari potuerint percelli.

XIX. Febr. Anno 1603. Neapoli dum hostiam consecrabat, expendens, quantum se Deus ex alto cœli regno demitteret in illum parvum orbiculum, multò majori cum excessu, quàm si ipsum Deus evexisset in paradysum, & coràm statuisset, ejusmodi vim, & abstractionem passus est, ut ejus corpus ad majorem, quàm unquam alias, conscenderit altitudinem, & hoc bis ter ex ordine. Nec modum inveniebat se retinendi, aut prosequendi Missam. Tanto agitabatur impressionis impetu toto illo tempore ad instar globulorum, qui ex Indiis afferuntur, & videntur non posse in terra consistere, identidem altius subsilientes. XIV. Sept. Anno 1613. in palatio Dominæ Marchionissæ de Bracciliano de Deo loquens, cum modum perpenderet cognoscendi Deum per viam Creaturarum, fuit illa cogitatione adeò defixus, & succensus, ut inter profundissimos gemitus & suspiria elevaretur ejus corpus in aërem magno cum metu & horrore multarum dominarum, & aliorum, qui illic erant, illumque audiverunt, & viderunt ita raptum. Hoc ipsum illi paulò ante evenerat in domo Dominæ Dorothæ de Tufis, non sine magna ejus molestia, & rubore adeò, ut, cum rediret in se, illa fugeret, & sese absconderet firmo animi cum proposito, non amplius se, quòd in ipsa esset, committendi hujusmodi congressibus. Verùm, ut dixi, spiritus spirat, ubi, quando, & quantum vult, nec teneri aut includi se patitur legibus humanæ voluntatis; quin subinde habenarum impatiens sanctos hos prorumpat in excessus.

Res illi multò mirior accidit festo die Sancti Andreae Patroni sui anno 1612. in domo Domini Ferdinandi Pagani equitis Neapolitani, res, inquam, cui similem non memini

Magno
metu &
horrore
mulierum
rapitur,

Spiritus
ubi vult
spirat,

Cum sella
rapitur.

memini me audire vel legere de ullo alio. Sermocinabatur ille de amore ærumnarum, & cruciatuum libenter pro Deo toleratorum, in præsentia multarum Dominarum, & virorum, qui ipsum audiebant, & dum ille magno suo fervore eos quasi rapit in extasim, ipse non solum toto cum corpore, sed etiam cum sella, in quâ assederat, cum stupore omnium, qui aderant, rapitur in altum. Quâ re ipse ita confusus fuit, ut non auderet amplius venire in ipsorum conspectum. Erat hoc Patri Julio ita familiare, ut multi affirmant, se illum vidisse hoc modo elevatum, quos inter est Dominus Joannes Baptista della Porta, aliique multi. Fidem faciunt articuli impressi, ac præsertim de raptu jam jam præmissis, de quo cum tabulæ extent authenticæ in nostro archivio Collegii Romani, forsitan non obfuerit ejus apocham huc referre, & est talis.

Testimo-
nium de su-
periore tra-
ctu.

Ego Dorothea de Tufo annorum 72. circiter vidua Domini Ferdinandi Pagani quondam conjunx jurejurando tactis Scripturis fidem facio plenam, & indubitatam, erunt quadraginta circiter anni, cum bon. mem. Pater Julius Mancinellus è Societate Jesu per occasionem, quòd bona anima mater mea agra decumbebát, venit ad invisendam eam in domo, ubi habitabamus cum dicta Domina matre Neapoli propè Collegium dictæ Societatis, multis præsentibus aliis Dominabus, quæ venerant item ad visitandam eam, & signanter Domina Beatrix de Tufo soror mea. Et cum inciperet memoratus Pater loqui de rebus spiritualibus, prout ejus ferebat mos, quasi sciscitabundus dixit. Quid sibi vult? quòd nos tam illibenter patimur res adversas? cum sancti illas quæsierint tanto cum ambitu? respondit ipse sibi, quia sancti vident res, sicuti sunt, non item nos. Postea perrexit solus loqui, ac dixit, quàm res pulchra erit videre Deum in se, & se in Deo? Et hæc dicens visus est à me, & ab omnibus aliis, qui aderant, inflammatus in vultu, & exaltatus à terrâ, & sella ex eorio, ubi sederat, ad usq. altitudinem cornicis prope caminum & postea

postea descendens fuit auditus à dicta Domina Beatrice, ab omnibus aliis & à me strepitus, quem faciebat sella suo loco reposita. Unde ipse advertens, quid factum esset, ac proditus statim se hinc volebat auferre, & cum non statim reperire viam posset ad januam, dixit. Unde exitur hinc? Domina Marchionissa de Bracciano vellicavit ejus pallium, & indicavit ipsi viam. Nos autem reliquit omnes plenas boni exempli, & stuporis. Nec de aliare passim sermo per multum temporis. Quia verò hac ipsissima veritas est, ideo subjunxi meam manum, & dicta Domina Beatrix suam, coram infra scripto Notario, & testibus ad majorem Dei gloriam. Neapoli hodie 13. Januar. anno 1652. Dorothea de Tufis. Ego Gratia Camanata sui prasens, & facio fidem. Beatrix de Tufis. Ego notarius Marzanus testis. Ego Petrus Ceretiellus testis. Ego Joannes Iacobus Verza testis. Et ego Ioannes Andreas Cassetta Neapolitanus Apostolicus, & regius notarius scriptus in Archivio Romano facio fidem. Testimonia hic allata esse vera chirographa Dorothea de Tuso, Cratie Camanata, Beatricis de Tuso, & testimonia propria &c. omni &c.

Atque ex hoc, quod ipsi accidit in publico, de facili capi conjectura potest de privato, ubi ipse sibi non tantam inferebat vim ad se continendum, & liberiores relinquebat animo, & spiritui habenas. Satis mihi sit, quod ipse ait, sibi occurrisse Senis, referre, nimirum quadam se contemplatione abstractum vidisse se ipsum in actu orantis Deum maximo cum pietatis sensu, & affectu, cum ardentissima erga Deum siti in corde, summâ cum animi dulcedine, & quiete; vidisse se in ea altitudine, ad quantam oculus humanus non possit pertingere. Istæ extases tam notabiles non solum ipsi inter litandum (quod ipsum vehementer affligebat, eò quòd sine molestia presentium, & quod plus est, absque indecentia illius actionis divinissimæ contingere non poterant,) sed & frequenter & quasi de more inter orandum, & examina sese offerebant, ut cogeretur instar

M m

pilæ

Non statim
reperit fo-
res exeun-
di.

Testimo-
nia dicta
esse legi-
tima.

In ea alti-
tudine, quò
non per-
ringit ocu-
lus.

Ejus cubi-
culum se-
pe per no-
ctem illu-
stet.

piæ eundem subsilire. Ipsius cubiculum per noctem sæpe visum illustrari tanquam in meridie, plenum luce. Nunquam tamen sic absorberi se patiebatur corpus ab anima, quam cum ferventissimè loquebatur de Deo, quo ita redundabat, ut aliæ cogitationes ipsi non venirent in mentem, nec aliæ voces in linguam. Aliud non cogitabat, aliud non proloquebatur, cum illa energia & ardore, quem perspeximus in tota vita. Et propterea de ejus sermonibus non digessi perculiare caput.

C A P U T V.

De Visionibus.

Libentius
re et vi-
siones ni-
hil cogi-
tanti obla-
tas.

EXtases istæ, quas Deus mittit sanctis viris, videntur plerumque à Deo ipsis concedi, ut appareat esse quiddam in cœlo, quod eos illuc trahat. Ita Sanctus Paulus usque ad tertium raptus est cœlum, ut audiret illa verba, quæ non licet homini loqui. Porrò Pater Julius maximâ a Deo copiâ cœlestium visionum donatus fuit, prout asseritur in articulis impressis. Numero fuere multæ, formâ variæ, mysteriis sublimes & reconditæ, quas afferre in medium omnes si vellem, metuendum mihi sanè foret, ne obtunderem. Seligam diversitate & ordine objectorum nobiliores, omissis signis, ex quibus veræ à falsis, & meris imaginationibus distinguuntur, de quibus Pater Julius tanquam in hac arte mirè exercitatus magister integros tractatus conscripsit solida cum doctrina ex sacris literis & Sanctis Patribus desumpta, minimè dissentiente naturali philosophia, ne umbris humanarum imaginationum inveniamur illusi. Quam ob rem etiam dissimulavit eas visiones illarum rerum, de quibus jam antehac habuit imbibitas species, & imagines, metu, ne vehementia imaginatio-
nis